

Procediments vell istil

Ha triomfat la República, i ara es tracta de consolidar-la. No tot són, però, bons averans, encara que no som pessimistes, ni de molt. El que menys pertorba el nostre ànim, en quant a la consolidació de la República, són precisament els aldarulls del moment, l'agitació social. Això, és quelcom passatger, i ho serà sortosament. Avui, com diu Peiró, s'acumulen els conflictes del treball, perquè els obrers havien experimentat un fort enderriment en les seves reivindicacions durant la dictadura. I sembla com si es tractés ara de guanyar de cop i volta el temps perdut. Però en el fons, hi ha en això, un error de tàctica: es pertorba estèrilment l'obra de consolidació de la República, i es compromet l'organització general obrera. Sembla, però, que dels conflictes parcials, que són els que s'agombolen amb excés, i porten, en conseqüència, la pertorbació general, i un greu dany per la nostra economia, no en té el control l'organització general obrera, inconvenient que es tracta de corregir i es corregirà segons el director de "Solidaridad Obrera".

No es vegi en això cap identificació nostre amb l'alludida organització obrera, ni en cap altre, que tampoc no acceptaríem. No és més que fer-nos ressò, d'una manera objectiva, del problema obrer, tal com es planteja al nostre país. Res més lluny de nosaltres que la identificació amb els mètodes, i àdhuc amb el lèxic dels anarco-sindicalistes, i llur finalitat. Però cal acceptar com una realitat que és, l'existència en el nostre país de determinada organització general obrera, a la que cal tindre necessàriament en compte per l'endegament del problema social. Adhuc en aquest sentit estimem errònia la posició del govern d'apoi a altre organització, per anorrear, per a desfer l'alludida, sense tindre en compte que això pot portar conseqüències catastròfiques, que tots estem en el deure d'evitar, per interès de la República que cal consolidar pacíficament i harmònica, no per la força de les armes ni sota lleis o procediments d'excepció. Sortosament, però, l'organització general obrera alludida, no acut al terreny a què semblava con-

vidar-la el govern, i defuig la vaga general.

N'estem contents d'aquesta resolució i d'aquest seny mostrat a darrera hora pels dirigents obrers, però voldríem veure'l completat per una actuació més assenyada per al futur. Sospitem que serà molt difícil això darrer donada la ideologia d'alguns d'aquells dirigents que imprimeixen caràcter a les campanyes al roig viu de "Solidaridad Obrera". Però és precís que es facin càrrec també del que se'n diu el medi biològic, si és que no volen ésser aniquilats, puix la realitat té les seves exigències i aquesta és la d'un país que ja està cansat de tanta lluita sistemàtica i empobridora i d'un nou règim, que és una esperança de llibertat i millorament general, que difícilment el poble se'l deixarà arrebasar, i la pertorbació sistemàtica és un camí per això últim, perquè la reacció i la dictadura menassen sempre, en tota crisi de llibertat, hi hagi monarquia, hi hagi República, com ocorregué, en aquest cas últim, a Portugal, Argentina i altres pobles.

Hem de fer-nos dignes, dones, de la llibertat conquistada a tant dur preu com fou els anys d'oprobri passats en la dictadura i la lluita aferrissada sostinguda, amb l'aixecament de tot el país, en un magne plebiscit civil, pel triomf de la República. Però volem dir també que cal recollir l'esperit de la Revolució; cal que la Revolució triomfi en la legislació de la República i en els nous mètodes i procediments de govern. Perquè d'altra manera el poble se sentiria defraudat, i s'aniria insensiblement incubant un nou afany revolucionari, un nou anhel social i polític de trabuement del règim. Per això nosaltres condemnem tots els procediments vell istil, des dels que parteixen de les altes esferes de governació de l'Estat, fins aquells que són emprats pels funcionaris inferiors, com pels homes representatius en Corporacions i en el propi Parlament, segons els quals continua la trista història d'Espanya. Res no s'ha innovat en nostre país, per ells, que imposi emprar nous mètodes i nous procediments més adients amb el règim de llibertat i

democràcia inaugurat. Així veiem com un Sánchez Guerra s'aixeca un dia per a donar lliçons de procediment parlamentari, en unes Corts tituents de la República, com si entre aquestes Corts i les de la monarquia, no hi hagués hagut sisquera solució de continuïtat; com homes del règim caigut, amb etiqueta republicana, han emprat, com a Galícia, l'Emiliano Iglésies, els pitjors i més depravats procediments de lluita electoral; com per alguns diputats de la República se segueix actuant com abans, en la monarquia, fent-se un pedestal a base d'obtenció de concessions que, si es deuen al favor o a la recomanació exclusiva del diputat, no s'hauria de concedir; etc., etc.

Cal que en la República, si volem consolidar-la, s'emprin nous mètodes d'acord amb l'esperit de la resolució, de cara al poble, i no els tortuosos i subrepticis, fundats en el nepolisme i en el favor, com en la monarquia.

.....
QUI NO VOTA L'ESTATUT
DE CATALUNYA VOTA
CONTRA LA REPUBLICA
ESPANYOLA.
.....

Els enemics de sempre

Creiem de veritat en les corrents de concòrda suava establerta entre els catalans i la resta dels pobles hispànics. La implantació de la República forçosament havia d'establir aquesta convivència que molts creien impossible fundant-se en precedents d'altres temps que de cap manera poden prendre's en consideració. Aleshores vivia el país supeditat al jou despòtic d'un règim secular la missió del qual, per a poguer sostenir-se, era fomentar insídia entre uns i altres. Procurant desnaturalitzar els problemes i encarrilar-los per viarans dubtosos per tal d'aconseguir que la majoria simplista de l'opinió hi vegés en aquests problemes una pugna de desunió i una pruija de separació entre uns i altres pobles.

La República que, com se sap, és el govern del poble pel poble i que no reconeix privilegis ni prerrogatives, està fermament disposada a desvirtuar les equivocades interpretacions que puguin donar-

se als plets racials de cada poble.

En el cas concret de Catalunya, volem creure que dins de poc, el nou règim ens depararà ocasió de fer-nos justícia, donant una fidel interpretació als desigs unànims dels catalans. L'Estatut de Catalunya el qual en breu serà posat a la consideració de les Constituents, tenim l'esperança que per part de la majoria de grups polítics trobarà una aquiescència leal i noble.

Es per això, que totes les declaracions desfavorables que del nostre Estatut puguin fer els polítics anticuats, tenen per nosaltres una tan relativa importància que amb sentit unànim ens decantem per no prendre-les en consideració.

Ens consta per l'experiència que dóna els anys de bregar per uns ideals, que entre els polítics de professió abunden els Royo Villanova i els Unamuno, que per una inveterada costum i per tradició, del plet de Catalunya n'han fet sempre el blanc preferit dels seus atacs, però les protestes esporàdiques d'uns quants especialitzats en la matèria, restaran ofegades si l'ampli sentit de llibertat s'imposa per damunt de les fòbies arcaiques d'uns quants polítics descontents.

Precisament dins d'un pla de llibertat i amb les mans deslligades és com Catalunya vol iniciar la franca abraçada amb les altres terres de la península.

J. B.

La gestió del nostre diputat

En resposta al telegrama que el nostre amic, el diputat senyor Loperena, va adreçar al Ministre de Finances, recolzant la petició de les Cambres de Comerç de Tarragona i Reus i els Sindicats d'Exportadors d'ambdues poblacions, interessant la suspensió del decret prohibitiu de l'exportació, ha rebut la següent resposta telegràfica:

"Contesto su telegrama del 21. Se ha dispuesto que hasta el 27 del actual no comience a regir decreto a que alude. Salúdole".